

1 juni, Den Haag, Nederlands Congresgebouw, 20.30 uur

Promenade Orkest

Openingsconcert

5042

Jan Stulen _____ dirigent
Jasperina de Jong, Mieke
Bos, Louis van Dijk _____ solisten
Jan en Hans Hollestelle,
Kees Kranenburg en Hans
Jansen _____ popgroep
Cor Cools _____ piano
Trio Wim Overgaauw

Jasperina de Jong

Frans Elsen

Overture

Joop Stokkermans

Kringloop (orkestratie Frans Elsen)

Louis van Dijk _____ solist

Tonny Eyk

Capriccio

Jan en Hans Hollestelle,

Kees Kranenburg en

Hans Jansen _____ solisten

Diverse componisten

Selektie van hoogtepunten uit Nederlandse musicals

Jasperina de Jong _____ soliste

Pauze

Louis van Dijk

Charisma

Louis van Dijk _____ solist

Diverse componisten

Selektie van hoogtepunten uit Nederlandse musicals

Jasperina de Jong,

Mieke Bos _____ solisten

Jasperina de Jong zingt liedjes uit de volgende
Nederlandse musicals:

De Kleine Parade ('Lieve
Heer doe mij een lol')En nu naar bed (Was dat
nou alles?)

Foxtrot (Over tijd)

Heerlijk duurt het langst ('t
Is over)

Wat een planeet (Schaarste)

Tehuis (Straks herleven
weer de dagen)Een kannibaal als jij en ik
(Als ik jou zie)

De Stunt (Nero is dood)

De engel van Amsterdam

Wim Sonneveld/Hugo
VerhageHarry Bannink/Annie M.
G. SchmidtHarry Bannink/Annie M.
G. SchmidtHarry Bannink/Annie M.
G. SchmidtHarry Bannink/Annie M.
G. Schmidt;

Jaap van de Merwe

Bram Vermeulen/Freek de
Jonge

Ruud Bos/Guus Vleugel

Joop Stokkermans/
Lennaert Nijgh

Dit concert kwam tot stand in samenwerking met de
Stichting Conamus en de NOS. De Overture, Kringloop en
Capriccio zijn geschreven in opdracht van de Stichting
Conamus.

Frans Elsen

Frans Elsen (44) speelde vanaf zijn 15de jaar piano in een voorloper van de huidige Dutch Swing College Band en behaalde in '59 zijn diploma aan het Koninklijk Conservatorium. Begeleidde in Nederland en daarbuiten vele grote jazz-solisten. De laatste jaren veel studio-werk: arrangeren, componeren, spelen en dirigeren. Speelt in een big band, een septet en een kwartet, vele soorten muziek. Geeft les aan de conservatoria in Zwolle, Rotterdam en Den Haag.

Joop Stokkermans

Joop Stokkermans behaalde aan het Koninklijk Conservatorium de acte Muziekonderwijs, het diploma solospel en de Prix d'Excellence piano. Aanvankelijk hield hij zich uitsluitend bezig met klassieke muziek, maar tegenwoordig beoefent hij als pianist en componist vooral het lichte genre. Tot zijn bekendste liedjes behoren 'Katinka' en 'Dobbedobbedobbe' uit de show van Jasperina de Jong die in Montreux met de gouden roos werd bekroond. Componist van Oebele, Hamelen, De Bereboot, Barbapappa en De engel van Amsterdam. Conamus onderscheidde hem met de Louis Davids-prijs '73 en de Gouden Harp '74.

Joop Stokkermans
Mieke Bos

Jasperina de Jong

Als amateur op een feestavond van een hockeyclub maakte Jasperina de Jong haar debuut; nu wordt zij wel 'Nederlands enige show-vrouw met star quality' genoemd. Nationale roem verwierf zij zich in de jaren '60 in het Lurelei-cabaret. Later volgde successen in musicals als My Fair Lady, De Stunt en Sweet Charity, de tv-serie Rust Noch Duur en eigen theatershows. Is getrouwd met Eric Herfst, één der oprichters van Lurelei, die haar programma's samenstelt, produceert en regisseert.

Tonny Eyk
Louis van Dijk

Tonny Eyk

Tonny Eyk (37) maakte aanvankelijk naam in een accordeonduo met zijn tweelingzusje Jeanette. Studeerde aan het Koninklijk Conservatorium trombone en orkest-directie. Begeleid sinds '57 allerlei artiesten als pianist. Vanaf '64 treedt hij regelmatig voor de televisie op als orkestleider. Schreef de muziek voor tv-series als De Stille Kracht, De Verlossing en Hollands Glorie en alle muziek en arrangementen voor het Simplisties Verbond van Kees van Kooten en Wim de Bie.

Louis van Dijk

Louis van Dijk (36) speelde aanvankelijk orgel, volgde een klassieke piano-opleiding aan het conservatorium, en raakte via de jazz (eerste prijs moderne sektor, Loosdrecht '61) in het lichte genre verzeild, waar zijn Trio een begrip werd. Op televisie is het de vaste begeleider van de artiesten in 'Een groot uur U'. Zijn platen bereiken niet alleen in Nederland een zeer groot publiek (goud voor Pavane), maar ook over de grens.

De popgroep

Hans en Jan Hollestelle, Kees Kranenburg en Hans Jansen (gitaar, bas, slagwerk, keyboards), die de popgroep van deze avond vormen, behoren ieder apart tot de beste solisten op hun gebied. Zij worden tot de beste studio- en sessie-muzikanten van Nederland gerekend, beheersen vele stijlen en hebben dan ook vrijwel alle Nederlandse zangeressen en zangers begeleid bij plaatopnamen.

Mieke Bos

Mieke Bos behaalde haar eerste successen als lid van het zangduo De Selvera's (De Postkoets, Twee reebruine ogen) en speelde de hoofdrol in de Nederlandse versie van de musical 'The sound of music'. Naast Jasperina de Jong speelde en zong zij een belangrijke rol in 'De engel van Amsterdam'.

Musical is: de high-kick

Wat is nou het leuke van musical?

'Nou, gewóón', roept een Bekende Actrice wat ongeduldig — 'met veren in je reet een trap afkomen... dat is toch het mooiste wat er is?'

En gelijk heeft ze. Wie het daar niet mee eens is (of het graag wat fatsoenlijker zou willen formuleren) die zit vanavond gewoon niet in de zaal.

Musical heeft te maken met véren — dat weet iedereen. Met glitter, show en ballet. Niet met zuinig subsidiegemodder, maar met roekeloze producenten op het slappe koord.

Zonder vangnet. Er horen verhalen bij in de krant — over de uit Amerika overgevlogen choreograaf, die een béul is. Chorusgirls Barsten In Snikken Uit! Maar: al snikkend Aanbidden Ze Hem!

Musical, dat is: heren in witte smoking. Of beter: heren in zilveren smoking. Of nóg beter: dames in zilveren smoking. Musical is: veertig poolvossen laten overkomen uit Antarctica. En daarna álle kostuums afkeuren. Musical is: de high-kick. Een sensationeel pauzenummer. En tapdansen — de hele club op het toneel met van die zenuwe-ijzertjes onder.

En natuurlijk een Ster. Een musical zonder Ster is gewoon een toneelstukkie-met-een-liedje-en-een-dansje. We hebben musicalsterren in Nederland. Jenny Arean. Willem Nijholt. En natuurlijk Jasperina de Jong. Conny Stuart is een Ster. En Lex Goudsmit. Allevijf dol op glitters, poolvossen en smoking. En geen van allen te beroerd om onmiddellijk in tapdansen uit te barsten. Lex Goudsmit heb ik het nooit zien doen, maar als een dure Amerikaanse beul het hem beveelt, zal hij zonder mankeren gehoorzamen. Want een Ster is een Ster. En een Ster kan alles.

We weten wat musical is. Dure malligheid, en er zijn natuurlijk belangrijker zaken. Maar toch.

Nu de Nederlandse Musical. Is dat niet een paradox? Annie M. G. Schmidt, zo vaak geprezen om haar 'gezonde dosis Hollandse nuchterheid', schreef lange tijd verontschuldiging over de 'mjoezikul' — wat verdacht veel wegheeft van 'flauwekul'. En ze had het liefst dat er 'iets mis ging tijdens het openingsnummer'. Let wel: dat was vóór 'Heerlijk duurt het langst', vóór 2 oktober 1965. 't Is maar een mjoezikul...' Goddank is ze behoorlijk bijgedraaid.

In de Verenigde Staten valt er niks te knipogen naar het publiek, van 'het is maar een spelletje'. In Amerika is musical een bloedserius bedrijf. Een danser die door allebei zijn enkelgewrichten zakt wordt geacht vrolijk door te springen, zijn voeten evenhoog op te blijven tillen als de anderen (om het beeld niet te verstoren), en vooral te blijven

glimlachen. Want daar wordt hij voor betaald. Dat is zijn Vak. En dat is Heilig. Lange jaren heeft hij geploeterd en geslaafd om daar op dat toneel te mogen staan — en nu zal hij dansen ook. Tot het theater instort.

Er bestaat een musical over dat onderwerp, 'A Chorus Line'. Een bar sentimenteel verhaal eigenlijk, maar gekooid in roestvrijstaal vakmanschap, blinkende finesse en glanzend raffinement. Zoiets kunnen we hier niet — 'Chorus Line'. Jammer natuurlijk. Aan de ene kant. Gelukkig maar — aan de andere.

Het wordt tijd dat we een paar zaken eens drastisch omdraaien. En dat we in het vervolg tegen elke Amerikaan gaan roepen 'zoiets als Foxtrot — dat kán bij jullie gewoon niet!'. Zullen ze zien kijken: 'something like Foxtrot (— by Annie Smith) — that's just **not possible** on Broadway!' En we hebben nog gelijk ook. Dat is het aardige.

Het komt in New York regelmatig voor dat een klein opgezette musical, met lol en met durf bedacht door een paar bevlogene gekken, wegens groot succes 'getransporteerd' wordt naar een bakbeest van een theater op Broadway. En het is instructief om te zien wat er dan gebeurt. Het script wordt om te beginnen hier en daar omgegooid door een andere schrijver dan de oorspronkelijke (een 'polish job' heet zoiets). Er worden méer en mooiere meiden ingezet. En alles wordt overgoten door die beruchte plastic sus die alle kraak en smaak voor een groot deel verjaagt. Maar wat voorál funest werkt, is wat je zou kunnen noemen het 'commerciële conservatisme'. Vergis je maar niet in de truttigheid van de Amerikaanse show-wereld. Bitse en venijnige kantjes zijn gevaarlijk voor de kassa. En worden dus weggevijsd.

In Nederland kankeren we over te weinig geld om de zaken groots aan te pakken. En 'het decor moet overal kunnen staan'. Maar liever dát dan Broadway. Stel je dat dáar es voor: een musical nummer over abortus — zoals in 'Foxtrot'. Over breinaalden en jeeuwel! Al die lieve dametjes van de damesclubs met hun roze en lila veertjeshoedjes op hun platinagrijze hoofdjes zouden met verontwaardigd rinkelende armbanden en samengeknepen bekje de theaters verlaten. Onmiddellijk. En de show zou stoppen. Déze zaterdag nog.

Nederlandse musical-schrijvers (zowel de tekstmensen als de componisten) komen meestal rechtstreeks uit het cabaret.

En dat is een groot goed. Ze voelen niet zoveel voor een dwangbuis van vriendelijke cliché's onder al die glitter en pailletten. Bertolt Brecht — die dol was op muziek en show in het theater — was een Europeaan, en zijn invloed is hier gelukkig duidelijk te bespeuren. Een show als 'Tehuis' zou in de States hooguit een licht gevoel van wrevel opwekken. Ze kénnen dat daar gewoon niet.

Is dit nu een pleidooi voor musicals met een boodschap? Voor de Kritiese Musical? Schei uit. Ik wil alleen maar zeggen: die Nederlandse musical — dat begint pas nú écht spannend te worden. Dat bewijzen 'En nu naar bed', 'Een kannibaal als jij en ik', 'Foxtrot' en andere. Hoe verschillend ze ook zijn. Wat een musical te zeggen heeft mag hier goddank best wat verder gaan dan 'wij zijn jong en dat is fijn', of (nog erger) 'een mens is zo jong als ie zich voelt'. En zonder dat de Ster er ook maar één struisveer voor hoeft te laten.

Hugo Heinen

Welkom op het feest

Na afloop van het openingsconcert bent U allen hartelijk welkom op het Holland Festival Openingsfeest in de Carrouselzaal van het Nederlands Congresgebouw. Temidden van een bijzonder feestelijke versiering wordt U opgewacht door een keur van artiesten: oude ambachten, draaiorgels, een combo, een zigeunerorkest, ettelijke clowns, cascadeurs, jongleurs, variété-artiesten, goochelaars, accordeonspelers en volksliedzangers, te veel om op te noemen, zij allen hopen met U de eerste avond van het festival van de volkskunst te besluiten.

Deze extra festiviteit is mede mogelijk gemaakt door de steun van de Gemeente Den Haag.

U komt toch allemaal naar beneden, naar de Carrouselzaal?

Bij dit programmaboekje hoort een handig opberghoesje dat nog veel meer informatie geeft over 'Concerten, opera, muziektheater' in het Holland Festival 1978.

Dit hoesje is gratis in dit theater te verkrijgen. Let op de aanduiding: Hier gratis programmahoesje.
